

andet; det var skiftende Markeder, skiftende Kunder, der aftog dem, og det ærede Medlem mente deri at kunne finde en Begrundelse for, at man undlod al Kontrol med Kvaliteten af den Vare, der gaar ud af Landet.

Jeg maa nu sige til det ærede Medlem, at jeg forstaar ikke Argumentet. Jeg forstaar jo nok, hvad det ærede Medlem her fremhæver, og anerkender ogsaa fuldt ud Rigtigheden deraf: Vor Kartoffeleksport er ikke en meget stor og betydende Eksportvirksomhed, og det er ogsaa rigtigt, at Afsætningen snart finder Sted i det ene og snart i det andet Land. Men jeg kan ikke se, at der heri ligger nogen som helst Motivering for, at man skulde undlade al Kontrol med Kvaliteten af en Landbrugs-vare, som Kartoffelen dog maa siges at være. Thi jeg tør hævde i al Almindelighed sagt, at næsteften de frivillige Bestræbelser, der er udfoldet indenfor Landbrugets Produktionsforeninger for at højne og egalisere Kvaliteten af de Varer, vi eksporterer, og som naturligvis er Nummer et, har Lovgivningsmagts Medvirkning i Form af Forbud mod Udførsel af Underkvaliteter, som jo altid kan fremkomme — selv om Forholdene er nok saa ideelle, vil der altid være Personer eller Selskaber, der ser deres Fordel ved at lave en Underkvalitet og lade den gaa ind i Eksporten —, støttet Kvaliteten af den danske Landbrugseksport derigennem, at den har forbudt Udførsel af Kvaliteter, der ligger under en vis Grad. Det gælder vore store betydende Eksportartikler, men vi er ogsaa begyndt at arbejde efter samme Princip for Eksportvarer, der ikke spiller nogen meget stor Rolle, men dog er af en vis Betydning. Det gælder Smør, det gælder Flæsk, som jo er meget nøje kontrolleret, men ærede Medlemmer vil vide, at vi for kort Tid siden vedtog et ganske tilsvarende Forslag for Ost og i denne Samling har vedtaget et Forslag, der angaar Mælk, og det er muligt, at vi — jeg tør ikke i dette Øjeblik sige noget bestemt derom — i en nær Fremtid vil komme til at beskæftige os med et Forslag, der angaar Æg.

Det er blevet bebrejdet det danske Landbrug, at det reklamerer for lidt med sine Varer i Udlandet. Velmenende Folk har sagt os, at vi kunde naa meget mere ved en virkningsfuld Reklame. Jeg skal ikke her komme ind paa hele dette Spørgsmaal; der kan jo være noget rigtigt deri, men vi maa heller ikke være blinde

for, at der kan være en Fare ved en for vidt dreven Reklame. Jeg tror, vi gør rigtigt i at samle os om det Standpunkt, at den bedste Reklame, der er gjort for den danske Landbrugseksport, er den sikre Ensartethed, hvormed Varerne fremtræder Aar efter Aar, Maaned efter Maaned og paa de forskellige Markeder, saaledes at naar man ser det Mærke, som nu en Gang angiver, at Varen er produceret indenfor det danske Landbrugs Omraade, ved man af Erfaring, at her er der Sikkerhed for en vis Kvalitet. Herved adskiller Produktionen og Eksporten fra dette Land sig fra Landbrugseksporten i hvert Fald i adskillige andre Lande.

Nu kan man ganske vist sige: Ja, men Kartofler er saa lidt. Ja, ja, lidt eller meget vil det betyde noget, om den Opfattelse kunde blive almindelig i de skiftende Lande, som vi Tid efter anden udfører Kartofler til, at ogsaa for Kartoflernes Vedkommende har man Sikkerhed, naar de kommer fra Danmark. Jeg maa her minde om, at der findes Lande eller rettere sagt Egne i Europa, hvor noget saadant er Tilfældet, om hvilke man paa de forskellige Markeder ved, at naar man faar Kartofler fra det bestemte Sted, saa fremtræder de med en bestemt Sortering, med en bestemt Kvalitet ganske paa samme Maade, som man ved om Frugten fra de vestlige Stater i Amerika, at faar man Frugt derfra, er den sorteret efter bestemte Regler, kommer med en bestemt Kvalitet.

Naturligvis kan det ærede Medlem Hr. Pinstrup sige: Ja, men det betyder saa uendelig lidt med denne Kartoffeleksport, og det er saa store Ulemper, der er forbundet med Kontrollen, at vi ikke bør inlade os derpaa. Ja, hvis vi skulde bringe store Ofre, hvis det var en stor Fordel for Landbruget at kunne eksportere, hvad der falder dem ind, baade de store og de smaa Kartofler mellem hinanden, de blandede Sorter og de snavsede Kartofler med stor Jordprocent og maaske halvraadne Kartofler, kunde man sige, at saa skulde man ikke inlade sig paa det. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, at der var den Forskel mellem Smør og Kartofler, at Kartofler var et Naturprodukt, dem maatte vi tage, som de voksede i Jorden, men Smørret var et Forædlingsprodukt. Jeg maa dertil sige, at det er maaske netop Ulykken og maaske ogsaa Grunden til, at vor Kartoffeleksport ikke er blevet til mere, at vi har taget dem